

1.07 HÁP BA-BÊN

Xa xưa, một cơn nước lũ che phủ khắp trên đất, hủy diệt những con người gian ác sống ở đó. Có một người yêu kính Đức Chúa Trời tên là Nô-ê được Ngài phán phải đóng một con tàu để cứu mình và gia đình cùng với nhiều loại thú. Con nước lụt sẽ kéo dài 40 ngày và 40 đêm. Khi đất trở lại khô ráo thì gia đình Nô-ê rời con tàu. Các con trai ông lập gia đình riêng. Nhiều năm trôi qua, Nô-ê có nhiều cháu. Sau đó nhiều con trẻ được sinh ra. Nhiều năm sau đó thì đất lại đầy dẫy con người.

Lúc đó, mọi người sống trên đất nói chung một thứ tiếng. Tất cả những người này là con cháu của gia đình ông Nô-ê và ba con trai ông là Ham, Sem và Gia-phết. Thay vì các con trong gia đình muốn sống ở những nơi khác nhau như kế hoạch của Đức Chúa Trời thì họ lại muốn sống gần nhau. Nên họ mới lập kế hoạch.

Họ nói với nhau “Chúng ta hãy xây cho mình một cái thành! Chúng ta lại cũng xây một cái tháp cao thật là cao chạm tới các tầng trời. Chúng ta sẽ nổi danh. Chúng ta không muốn sông riêng rẽ khắp nơi như Đức Chúa Trời muốn. Chúng ta sẽ mãi sống với nhau. Chúng ta chọn như thế và chúng ta sẽ chẳng bao giờ lìa xa nhau.”

Đức Chúa Trời ngự xuống xem cái thành họ xây. Ngài thấy cái tháp đang được xây để chạm đến trời. Chúa tự nhủ “Nếu chúng là một dân nói chung một thứ tiếng. Chúng sẽ làm được điều chúng muốn vì chúng hiểu tiếng nhau. Đây mới bắt đầu thôi. Chúng không làm theo lời Ta là phải làm cho đầy dẫy khắp nơi trên đất vì Ta muốn chúng như thế. Giờ thì không việc gì mà chúng không thể làm. Chúng sẽ tiếp tục không vâng lời Ta.”

Đức Chúa Trời cũng có một kế hoạch và kế hoạch của Ngài luôn thắng. Con người nghĩ rằng họ có thể làm được những gì họ muốn. Họ nghĩ họ sẽ xây một cái thành và sống bất kỳ nơi đâu họ muốn. Nhưng Đức Chúa Trời đầy quyền năng. Ngài luôn thay đổi kế hoạch của con người.

Đức Chúa Trời phán “Này! Chúng ta hãy xuống làm lộn xộn tiếng nói của chúng. Khi chúng không còn nói chuyện được với nhau thì chúng không thể tiếp tục kế hoạch xây thành hay xây bất cứ cái gì.”

Câu chuyện là như thế đó. Cái tháp trong thành trở nên được nhiều người biết đến là tháp “Ba-bên” có nghĩa là “lộn xộn”. Con người phải dừng việc xây thành việc họ không hiểu nhau. Mỗi người nói thứ tiếng khác nhau. Đức Chúa Trời khiến họ đến sinh sống ở những nơi khác nhau trên đất. Mỗi nơi đều có thứ tiếng riêng của mình.

Đó mới chính là chương trình của Đức Chúa Trời

(Sáng Thế Ký 11)

THÁP BA-BÊN

Tài Liệu Giáo Viên

Những điểm chính:

- 1) Đức Chúa Trời sai cơn nước lụt đến hủy diệt con người gian ác trên thế giới. Đức Chúa Trời phán với một người kính sợ Ngài tên là Nô-ê đóng một con tàu để cứu mình và vợ con. Sau cơn nước lụt, các con của Nô-ê bắt đầu có gia đình riêng. Sau nhiều năm thì trái đất lại có thật nhiều nhiều người sống.
- 2) Mọi người đều nói một thứ tiếng. Con người đến với nhau lập kế hoạch xây một cái thành cho mình. Họ cũng bắt đầu xây một cái tháp thật cao.
- 3) Đức Chúa Trời thấy việc họ làm. Ngài thấy loài người ngày càng không vâng phục Ngài. Ngài muốn họ sống tràn đầy khắp nơi trên đất.
- 4) Đức Chúa Trời làm lộn xộn tiếng nói của họ. Khi họ nhận ra là mình không có thể nói chuyện với nhau thì họ dừng kế hoạch xây thành và cái tháp cao lại.
- 5) Đức Chúa Trời khiến cho họ tản lạc khắp nơi trên đất. Mọi vùng có tiếng nói riêng. Đó là kế hoạch đã định của Đức Chúa Trời.

CÂU HỎI:

- 1) Tất cả những con người này đến từ đâu?
- 2) Họ tính làm điều gì?
- 3) Đức Chúa Trời dự tính gì cho họ?
- 4) Ngài làm gì để kế hoạch Ngài được thực hiện?
- 5) Chuyện gì xảy ra cho tất cả mọi người?

TRẢ LỜI:

- 1) Những người này đến từ Nô-ê và gia đình các con trai ông.
- 2) Họ muốn xây cho mình một cái thành.
- 3) Đức Chúa Trời muốn họ sống khắp nơi trên đất
- 4) Đức Chúa Trời làm lộn xộn tiếng nói của họ làm cho họ không hiểu nhau.
- 5) Con người tản đi sống khắp nơi trên đất.

